

ת"פ 4435/11/17 - מדינת ישראל נגד משה טנזי (עציר) - נדון, יהודה אריה ליב ברוקס - בעצמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4435-11-17 מדינת ישראל נ' טנזי(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
הינד נבולסי

המאשימה

נגד

1. משה טנזי (עציר) - נדון
2. יהודה אריה ליב ברוקס - בעצמו וע"י
עו"ד תמיר סננס

הנאשמים

גזר דין (נאשם 2)

כתב-האישום

1. הנאשם 2 [להלן: "הנאשם"] הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר דיוני לאחר שנשמעו מספר עדי תביעה, והורשע בעבירות של **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"] ו**ייבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 [להלן: "פקודת הסמים"].

2. מכתב האישום המתוקן עולה, כי עובר ליום 19.10.17 או בסמוך לכך, קשר הנאשם קשר עם אחר לייבא ארצה סמים מסוכנים. בהתאם לקשר הזמין האחר ביום 19.10.17 כרטיס טיסה לבריטלי עבר הנאשם.

3 ימים לאחר מכן, ביום 22.10.17, טס הנאשם מישראל לבריטלי דרך פרנקפורט, על מנת לייבא לישראל סמים. בסמוך לאחר הגעתו לבריטלי, במועד שאינו ידוע במדויק, קיבל הנאשם מאדם, שזהותו אינה ידועה, סמים כשהם מחולקים ל- 9 אריזות ומוסלקים במזודה.

ביום 24.10.17 בסמוך לשעה 19:30, שב הנאשם לישראל בטיסה דרך פרנקפורט, והביא עמו מזודה המכילה קוקאין במשקל כולל של 5 ק"ג נטו.

3. כתב האישום המקורי הוגש כנגד נאשם נוסף (נאשם 1), שבעניינו עלה קושי ראייתי במהלך שמיעת הראיות לעניין שרשרת הסם. גובש הסדר טיעון שכלל תיקון כתב-האישום לפיו כמות הסם אינה ידועה, יחד עם עתירה משותפת להשתת עונש מאסר בפועל בן 54 חודשי מאסר שכובד על-ידי.

בעניינו של הנאשם, ההסדר לא כלל הסכמה עונשית, אך הוסכם כי הנאשם יוכרז כסוחר סמים ויחולט הכסף שנתפס עליו. עוד הוסכם כי הסניגור יבקש לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר, והמאשימה לא תתנגד לדחייה אחת (לקבלת עדכון או תסקיר משלים), כשהודגש שאין בכך כדי להביע עמדה של המדינה לעניין הענישה הראויה.

תסקיר שירות המבחן

4. בסופו של יום, בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים על רקע השתלבותו בהליך טיפולי משמעותי.

5. מהתסקיר הראשון שהתקבל במאי 2019 עלה, כי הנאשם, כבן 28, רווק, בעל 10 שנות לימוד, בן למשפחה המונה זוג הורים, ילידי אנגליה כבני 70, המנהלים אורח חיים חרדי, ו- 11 ילדים, כשהנאשם הוא הצעיר שבהם. בטרם מעצרו התגורר ביישוב קדיא שבגליל העליון ועבד בשיפוצים ובנייה, ובעת עריכת התסקיר כבר שהה בקהילה טיפולית לנפגעי סמים ואלכוהול "הר טוב".

הנאשם תיאר תחושות של חוסר פניות מצד הוריו וכי לאורך השנים קיים עימם קשר מרוחק ומתוח והתקשה לשתף בקשייו. קשיים אלו פורטו בהרחבה בתסקיר ואזכיר רק, כי מגיל 6 החל בטיפול תרופתי בעקבות קשיי תפקוד והתנהגויות מסכנות, בגיל 7 עבר פגיעה טראומטית על-ידי אדם זר ולדבריו חווה מספר פגיעות נוספות במשך השנים מבלי ששיתף איש בכך. בגיל 8 החל לשנות אלכוהול, בגיל 11 עבר הערכה נוירופסיכולוגית ושולב בהמשך בטיפול פסיכולוגי פרטי. בגיל 13 השתלב בפנימייה, שם החל להשתמש בקנאביס, והתחנך שם (עם הפסקות) עד לגיל 17, ומסר שביצע במהלך התקופה ניסיון אובדני ותיאר תחושות של דיכאון ודכדוך. בגיל 17 חזר להתגורר בבית הוריו, אך בשל חיכוכים עם אביו עזב את הבית וניתק את הקשר עם משפחתו, והוא תיאר בפני השירות את קשייו בהיותו חסר בית ובודד. הנאשם לא גויס לצבא בשל אי-התאמה, בגיל 18 שכר בית עם קבוצת חברים והעמיק את השימוש בסמים ובגיל 19, לאחר שעבר לירושלים, החל להשתמש בסמים מסוג LSD, קוקאין וסמי הזיה. בגיל 20 עבר להתגורר בקדיא שבגליל העליון, שם הכיר משפחה שסייעה לו והיוותה עבורו מסגרת תומכת. בגיל 25 עבר להתגורר באילת למשך שנה, ובמהלך תקופה זו צרך סמים בכמויות גדולות ושירותי מין בתשלום באופן אובססיבי, ובהמשך התגורר במקביל בירושלים ובקדיא.

בגיל 26 החל לחדש את הקשר עם משפחתו, והופתע מתגובות בני המשפחה ששמחו על כך וחש כי מוכנים לקבלו.

מבחינה תפקודית, וחרף קשייו, עבד במהלך השנים במגוון עבודות, ביניהן: בנייה ושיפוצים, גינון, הפקת אירועים

ועבודות מזדמנות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם החל להשתמש בחומרים משני תודעה במהלך שנות התפתחותו כמפלט מתחושות כאב וייאוש, ככלי התמודדות עם תסמיני הפוסט טראומה מהם סובל וייתכן והשימוש היווה ביטוי להתנהגות שיש בה סיכון עצמי, כחלק מנטייתו להתנהגויות מסכנות. נראה, כי הנאשם חבר לחברה שולית על רקע דימוי עצמי נמוך וקשיים שחווה במשפחתו, כאשר ברקע לעבירות צורך רגשי עמוק בתחושת שייכות, עד כדי טשטוש ערכים בעת ביצוע העבירות.

לאור הערכת השירות כי שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית עשוי לסייע בהפחתת הסיכון במצבו, הנאשם שולב בקהילת "בית אביבה" בהר טוב ביום 18.7.18. מדיווח של גורמי הטיפול עלה, כי הנאשם משפר את היכולת שלו להשתמש בכלים השונים בקהילה, מתנהג כנדרש וממלא תפקידים בקהילה באופן שתורם לו בעיקר בלמידת התנהגות מסודרת יותר וקבלת סמכות. ביחס להתמכרותו בתחילה עדיין היה עסוק בקונפליקט שבין כמיהה שעדיין ליוותה אותו וכללה גם תסמינים פיזיים של ניתוקים והזיות, לבין ההחלטה לוותר על השימוש בסמים ועל אורח חיו בשנים האחרונות.

משפחתו של הנאשם, ובעיקר אביו, תמכה בתהליך הטיפול והראתה מעורבות.

באותה התקופה, הצפי היה שהנאשם יתחיל את שלב ההכשרה התעסוקתית, ביולי 2019 יסיים את הטיפול בקהילה ויעבור לאחר מכן להוסטל בבית-שמש לתקופה של חצי שנה. לצורך המשך מעקב אחר תהליך שיקום, כשלהערכת השירות ההליך המשפטי היווה גורם מדרבן עבור הנאשם, הדיון בעניינו נדחה.

6. בחודש ספטמבר 2019 התקבל תסקיר משלים ממנו עלה, כי אכן ביוני 2019 עבר הנאשם לשלב ג', שלב ההכשרה התעסוקתית, במסגרתו שולב בחברת קייטרינג בצורה חיובית. מעסיקיו מסרו כי הנאשם עובד לשביעות רצונם, מגלה אחריות וניתן לסמוך עליו.

ביולי 2019 סיים את הטיפול בקהילה הטיפולית ועבר "מדלת לדלת" להוסטל בבית שמש.

מדיווח גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית עלה, כי הנאשם הגיע לטיפול עם מוטיבציה גבוהה מאוד לשינוי, הצליח לקבל את התובנות ששוקפו לו, ולהביא לשינוי.

הנאשם השתלב בהוסטל בצורה טובה, הצליח לנהל שגרת חיים עצמאית ולהגיע לעבודה מדי יום וכן לעמוד בכל מטלות ההוסטל. מבחינה כלכלית מתנהל באופן מחושב, החל בשיחות פרטניות כשבוע לאחר כניסתו להוסטל, וניכר כי מגויס לתהליך האישי בו הוא נתון.

דווח, כי בשלושת השבועות שקדמו להגשת התסקיר, הנאשם הרבה להסתגר בחדרו, להשקיע זמן רב בפעילות ספורטיבית ונראה טרוד ומודאג מההליך המשפטי.

כבר בשלב זה שירות המבחן המליץ להימנע מענישה של מאסר, גם לא בעבודות שירות, זאת חרף חומרת העבירות. להערכת השירות, ענישה מחמירה עלולה לחבל בהישגים אשר השיג הנאשם בתהליך השיקום, כאשר

הפן התעסוקתי הוא מרכזי, וענישה של מאסר בעבודות שירות תקשה על שמירת סדר היום ומסגרת עבודתו.

7. בישיבת יום 24.9.19, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואת הנאשם, סברתי שעניינו אינו בשל לסיום והוריתי על קבלת תסקיר משלים נוסף, וזה אכן הוגש בפברואר 2020. דווח, כי בדצמבר 2019, עם סיום הטיפול הנאשם עבר להתגורר בדירת הבוגרים של העמותה בבית שמש, במטרה לאפשר מעבר הדרגתי לחיים עצמאיים. כחלק מתכנית הטיפול, הנאשם פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות בבית שמש, אך טרם שולב בטיפול, ומסר בדיקות נקיות מסם. בנוסף, עבר לעבוד בחנות לכלי בית וצעצועים ותיאר פעילויות פנאי מגוונות.

שירות המבחן התרשם מנכונות הנאשם לקיים אורח חיים נורמטיבי ויצרני ללא מעורבות פלילית, והוא ביטא מוטיבציה להמשך טיפול ביחידה להתמכרויות והמשך קשר עם השירות, על מנת להמשיך בתהליך השיקומי ושמירה על ניקיון מסמים.

לאור כל האמור, כאשר חלה התקדמות משמעותית בתהליך הטיפול, והנאשם מגלה יכולת להתבסס ולנהל חיי שגרה תקינים, שירות המבחן המליץ בסופו של יום על מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה וחצי.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

8. הוגש גיליון רישום פלילי (ת/1) של הנאשם ממנו עולה, כי לחובתו הרשעה משנת 2014 מבית משפט השלום בפר סבא, בגין ביצוע עבירות של שימוש בסמים לצריכה עצמית והספקת סמים, והוטל עליו עונש של מאסר מותנה וצו של"צ. מגזר-הדין (ת/2) עולה כי הנאשם השתמש בחשיש במספר הזדמנויות בעת שעבד בחווה, וסיפק לאחר שעבד איתו חשיש בכמות שאינה ידועה.

מת/2, גזר הדין בתיק האמור, עולה כי הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ואספקת סם. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם במועדים ובמקומות שונים השתמש בחשיש בעת שעבד בחווה. במספר מועדים הנאשם סיפק את הסם לאחר שלא עבור תמורה כספית, ובחלק מן המקרים שילם חברו של הנאשם ₪ 100 לנאשם עבור הסמים, אשר הנאשם קנה עבורו ולבקשתו.

ראיות מטעם ההגנה

9. גב' נטלי ממן-מאירסון, הרכזת הטיפולית מהקהילה, הדגישה את החשיבות שראתה בהגעה לעדות ואת העובדה, שזו הפעם הראשונה שהנאשם השתלב במסגרת טיפולית חרף גילו. מסרה, שהנאשם הגיע עם התמכרות קשה לסמים, עם מוטיבציה גבוהה לשינוי, אחרי שנים ארוכות של שוטטות וחיפוש דרך ובפעם הראשונה בקהילה החל לנוח ולהתאושש ברמה הפיזית והרגשית. הנאשם היה אחד

מהבחורים הבולטים בקהילה, ולאורך כל הטיפול האינטנסיבי הצליח להבין בעצמו את הנסיבות שהובילו אותו לביצוע המעשים, והביע חרטה בעיקר כלפי עצמו. השינוי שהוא עבר הוא פנימי ומהותי, קיימת תכנית המשך בפיקוח של שירות המבחן והיחידה להתמכרויות, ומכלול הנסיבות מעלה שהנאשם יוכל לחיות חיים נורמטיביים בהמשך חייו.

10. מר ברוך ברוקס, אביו של הנאשם, גמלאי שעובד כביולוג ביחידה להפריה חוץ גופית. תיאר, שבנו קיבל ריטלין מגיל 5 לטיפול בהפרעת קשב, בהמשך עזב את הישיבה וניהל אורח חיים לא יציב, כשהוא נפל לסמים. בגיל 18 עזב את הבית וקיבל פטור מצה"ל על רקע נפשי, ובתקופה הזאת היה נתק מהמשפחה. כל הסיטואציה שנוצרה קשה עבור המשפחה, וכיום מבין שעליו לקבל אחריות כהורה, כשבעבר סברו שבנם עלול להגיע עד לכדי התאבדות. כיום, בניגוד לעבר, הם סבורים שלבנם יש עתיד, זו הפעם הראשונה שיש אופק של תקווה לאור השינוי המשמעותי שעבר, והוא עותר לאפשר לו לממש אופק זה.

11. ממסמכים שהוגשו כחלק מתיקו הרפואי של הנאשם (נ/1) עולה, בין השאר, כי הנאשם אכן אובחן בילדות כסובל מ - ADHD עם בעיות התנהגות וטופל תרופתית. כן דווח על התנהגויות מיניות חריגות, ככל הנראה לאחר שנחשף למעשים מיניים בו מגיל צעיר על-ידי בגיר.

טיעוני הצדדים

12. ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 5.5 ל-8 שנות מאסר בפועל, ולהטלת עונש של 6 שנות מאסר בפועל, קרוב לתחתית המתחם, לצד השתת מאסר מותנה וקנס.

טען, כי כמות הסם שהנאשם ייבא וסוגו מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה בערך המוגן. הנאשם הודה והורשע גם בעבירת קשירת קשר, עובדה המלמדת על תכנון מוקדם ולא על עבירה שבוצעה באופן ספונטני. חלקו של הנאשם ברור, כאשר הוא זה שלקח על עצמו להביא את המזוודה לארץ וניתן להניח שהמניע לביצוע העבירות הוא כלכלי. הנזק שהיה צפוי מהפצת הקוקאין הוא עצום ולמרבה המזל המזוודה נתפסה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ציין, כי הנאשם נטל אחריות לאחר שהחלו להישמע עדויות, הודה במסגרת הסדר וחסך זמן שיפוטי. עם זאת, במהלך החקירה שמר על זכות השתיקה ולא חשף מי עומד מאחורי תכנון העבירות.

ב"כ המאשימה היפנה עוד לקיומה של הרשעה קודמת בעבירת סמים, לנסיבותיה, ולהזדמנות הטיפולית שהנאשם כבר קיבל בעברו. חרף האמור, כעבור שלוש שנים ומחצה שב הנאשם לבצע עבירות סמים והפעם חמורות יותר.

באשר לתסקירי שירות המבחן טען, כי אין מקום לאמץ את המלצת השירות להימנע מהשתת מאסר בפועל, בין השאר לאור ההלכה הפסוקה הקובעת, כי ככל שמדובר בעבירות סמים גובר האינטרס החברתי על פני הנסיבות

האישיות של מבצע העבירה. למרות ההליך שעבר הנאשם בשנה האחרונה, לגישתו אין לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום, במיוחד לאור העובדה שבחר לבצע שוב עבירות סמים.

לעומת נאשם 1, עליו הוטל עונש מאסר בפועל בן 4 שנים ומחצה על בסיס הסדר טיעון שגובש בשל קושי ראיתי משמעותי, בעניינו של הנאשם לא גובשה הסכמה עונשית אלא דיונית בלבד וכמות הסם תוקנה. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו, ועל רקע מכלול הנתונים עתר, כאמור, להשית עליו עונש מאסר בפועל שקרוב לתחתית המתחם.

13. ב"כ הנאשם הדגיש, כי כתב האישום הוגש כנגד שני נאשמים שאינם מכירים אחד את השני, כשכל אחד מהם נשלח באופן נפרד לחו"ל להביא סם והם נתפסו בשדה התעופה.

לגישתו, ניתן לומר שעניינם של הנאשמים זהה, כשלא ניתן לטעון שכמות הסם אותה ייבא הנאשם היא גדולה מזו שייבא הנאשם 1.

הנאשם נעצר ביום 24.10.17 ושוחרר על פי החלטת בית המשפט העליון, כך ששהה במעצר 9 חודשים קשים ואת הגמילה הפיזית עשה בבית המעצר, ובמשך שנה וחודשיים נמצא בקהילה טיפולית. מהתסקירים עולה תמונה של נאשם בעל כוחות חיוביים ומוטיבציה לשיקום, בן זקונים למשפחה חרדית מרובת ילדים, אשר כל בעיותיו המורכבות תוארו. כל חייו היו רצף של דיכאון מלווה באי שקט ובמחשבות אובדניות, כשתמונות החיפוש מזמן מעצרו מעידות על זוהמה, לכלוך, עוני ומחסור על רקע בדידות והתמכרות לסמים שהיתה בבחינת זעקה לעזרה.

לראשונה בחייו עבר הליך טיפולי מרשים והכשרה מקצועית, כאשר הוא מגלה יציבות תעסוקתית מאז סיים את הקהילה ולומד בפעם הראשונה בחייו לחיות בצורה מסודרת.

לטעמו, למרות שהוא יכול להסכים לכך שמתחם העונש ההולם כולל ענישה של שנות מאסר בפועל, הרי לאור השיקום החריג והמרשים יש לעשות הכל על-מנת לאפשר לנאשם להשתלב בחברה, כשלא מדובר על אדם עם כוחות רגילים וקיים חשש שלא ישרוד את המאסר.

הסניגור חזר והדגיש בטיעונו המשלימים, כי הנאשם הפך מאדם שגר במלונה, לאדם שיש לו את העוז להחליף עבודה, הוא הוציא רשיון נהיגה, השתלב בטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות ומוסר בדיקות שתן נקיות מדי שבוע.

על כן, לדעתו המדובר במקרה חריג ביותר המצדיק סטיה ממתחם העונש ההולם - גם אם היא קיצונית - ועתר להטיל עונש של עבודות שירות ברף הגבוה ביותר לצד תקופת המעצר אותה כבר ריצה.

14. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"אני רוצה להביע התנצלות, אני מתחרט על המעשה שעשיתי, זה לא ראוי והיום אני מבין את זה. אחרי הרבה שנים של חוסר שפיות אני שמח במקום שאני נמצא בו היום, קיבלתי את החיים במתנה ואני אשמח אם בית המשפט ייתן לי להמשיך את החיים האלה, במקום שאני נמצא בו ועם האנשים, יש לי המון רצון, גם המשפחה מאוד תומכת, דבר שבחיים לא היה לי"** (פרוטוקול מיום 24.9.19, עמ' 30).

בדין המשך, לאחר קבלת תסקיר משלים מסר: "אני מודה לבורא עולם שנתן לי את הכאפה המשמעותית הזו שהעירה אותי, אני שמח שאני קם ויש לי שאיפות ואני רוצה להמשיך בזה, אני מודה לבית משפט" (פרוטוקול מיום 20.2.20, עמ' 32).

דין והכרעה

15. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, כשהדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם קשה מסוג קוקאין. כמות הסם וסוגו מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה בערך המוגן, ולענין זה יפים דבריו של כב' השופט הנדל:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בכתובת:

<http://www.antidrugs.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כברת דרך ארוכה. חומרת התופעה מודגמת, בין היתר, באמצעות סקר שערכה הרשות הלאומית למלחמה בסמים במהלך שנת 2009. בסקר זה נדגמו 7,700 תלמידים בכיתות ז'-י"ב. למעלה מ-10% מן התלמידים דיווחו על שימוש בסם בלתי-חוקי כלשהו במהלך השנה שקדמה לעריכת הסקר. כ-6% דיווחו על שימוש בסמים המוגדרים קשים, ובהם קוקאין, אקסטזי ומתדון (דו"ח המחקר המסכם מצוי אף הוא באתר הרשות). לצורך

ההכרעה בערעור זה אין צורך לקבל את הסטטיסטיקה האמורה כמשקפת את האמת להווייתה. די לומר כי אף חלק מהנוער נשאב אל תוך מערבולת הסמים. זהו נימוק נוסף לחומרת המעשים..." (ראו בע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יונה [4.7.12], בפסקה 4).

וכן:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הרבה המגולמת בעבירות שתכליתן החדרת סמים לתוך מדינת ישראל, והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בסם הקוקאין, לא כל שכן כשמדובר בכמות כה גדולה" (ראו בע"פ 6886/17 מלו בנדירה מרסל נגד מדינת ישראל [24.4.18], פסקה 12).

17. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי קיים מימד של תכנון מובהק במעשיו של הנאשם. עולה תמונה של מערך מורכב ומתוכנן של הזמנת כרטיס לחו"ל על-ידי אחר, הזמנת טיסות שאינן ישירות אל בריסל ובחזרה, קבלת מזוודת סמים מאדם נוסף בחו"ל, והחדרת הסם דרך נתב"ג.

בתוך המערך האמור, הנאשם שימש כבלדר, וייבא קוקאין מחולק לאריזות ובמשקל כולל של 5 ק"ג נטו מוסלק במזוודה. חלקו של הנאשם מרכזי, כאשר הוא זה שלקח על עצמו להביא את המזוודה לארץ, במזוודה בה הוסלק קוקאין ב-9 אריזות ובמשקל של 5 ק"ג נטו.

הנזק שהיה צפוי מהפצת הכמות הגדולה של הסם הקשה גבוה ביותר, כאשר הפצת הסם נמנעה לאור תפיסת הנאשם והסמים, כך שבפועל לא נגרם נזק לציבור בישראל.

ניתן להניח שהמניע לביצוע העבירות היה מניע כלכלי, אם כי התסקירים מעידים על כך שהתדרדרותו של הנאשם לפלילים נעוצה גם במורכבות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

18. מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור באשר לצורך לנקוט בענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, לרבות כלפי הבלדרים המייבאים ומכניסים סמים לישראל:

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים." (ע"פ 7044/11 עבד נגד מדינת ישראל [17.6.12], פסקאות 8 ו-9).

וכן:

"פגיעתם של הסמים המסוכנים היא קשה ונרחבת, ביחידים ובציבור, ושומה לעשות ככל הניתן במסגרת המאבק בנגע הסמים. סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים. המערערים יבאו כמות גדולה. ענישה מחמירה וכואבת היא הכרח בל יגונה" (ראו בע"פ 4008/11 אליזבת גוארדיה נגד מדינת ישראל, [6.3.12], פסקה 5).

19. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, שעניין ענישת בלדר שייבא סם מסוג קוקאין במשקל 5 ק"ג באמצעות מזוודה דרך נתב"ג ותפסתו. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 8031/10 צ'אבז נגד מדינת ישראל [1.3.12] - עניינו בשתי מערערות - אחיות, אזרחיות זרות, אשר הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם. השתיים שימשו כבלדריות להעברת סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל; בהזדמנות אחת קיבלו כ - 2 ק"ג קוקאין, בלעו אותו ארוז לגופן, הביאו אותו לישראל וקיבלו עבורו 60000 יורו בקירוב; בהזדמנות נוספת בלעו כ - 3 ק"ג סם מסוג קוקאין ארוזים, והביאו אותם ארצה. שתי המערערות צעירות, אמהות לילדים קטנים, אשר גדלו בנסיבות משפחתיות קשות. בית-המשפט המחוזי הטיל על כל אחת מהן עונש של 6.5 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשן הופחת לחמש שנים וחצי מאסר בפועל בשל עקרון אחידות הענישה והפער בין העונש שהוטל על האחיות לבין זה שהוטל על אימן (שהיתה אף היא מעורבת בפרשה), וכן בשל שיתוף הפעולה הממשי של המערערות עם רשויות האכיפה.

ע"פ 3931/13 באום נגד מדינת ישראל [10.6.14]: עניינו במערער שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן בכך שבעת שהותו בישראל, סיכם עם שניים נוספים כי יפעל במהלך שהותו בדרום אמריקה לייבא סמים, כשהנאשמים האחרים הפקידו כספים בחשבונם של המערער לבקשתו. המערער הגיע לישראל כשבגופו 71 קפסולות שהכילו קוקאין במשקל של כחצי ק"ג. הוסכם בין הצדדים כי המערער תרם תרומה משמעותית לקידום החקירה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל - 45 חודשי מאסר בפועל, ועל רקע עברו הנקי, גילו, שיתוף הפעולה האמור וגזר-דין של אחד מהקושרים, הושת עליו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 7000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (מחוזי מרכז) 13718-09-16 מדינת ישראל נגד מרסל [26.6.17], עניינו בנאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לפשע ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם אזרח ברזיל, קשר קשר עם אחר לייבא סמים לישראל. הנאשם קיבל מהאחר מזוודה ובתוכה, בדופן נסתרת, שקית ובה קוקאין וכן כסף. הנאשם נחת בישראל כשהוא נושא במזוודתו 3 ק"ג של קוקאין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל - 7 שנות מאסר, והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 56 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (מחוזי מרכז) 737-10-13 **מדינת ישראל נגד LOPEZ** [6.1.14]: הנאשם, אזרח זר כבן 64, הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם הסכים להצעתו של אחר לייבא מקלומביה לישראל 7 ק"ג קוקאין, והציע לאחרת [להלן: "מריה"] להצטרף אליו לנסיעה תמורת כסף, על-מנת לא לעורר חשד. הנאשם ומריה נחתו בנתב"ג, כשבמזוודתו של הנאשם נמצא קוקאין במשקל של כ- 3.5 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 5 ל- 7.5 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל.

עניינה של מריה נדון במסגרת ת"פ 607-10-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד ARBELAEZ** [2.9.14], בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 4 ל- 6.5 שנות מאסר, והשית על מריה 4 שנות מאסר בפועל, בין השאר לאור העובדה שייבאה כמות קטנה יותר של סם ונסיבותיה האישיות.

ת"פ 18588-11-10 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד דרבאשי** [14.6.11]: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן, בכך שהטמין בתרמילו סם מסוג קוקאין, ונחת בשדה התעופה בישראל כשהוא נושא בתרמילו, בדופן כפולה, חבילת קוקאין במשקל של 3.44 ק"ג ברוטו. הוסכם, כי התביעה תגביל עצמה לעתירה עונשית של 6 שנות מאסר בפועל. הנאשם, כבן 27, גילה בזמנו מעורבות מסוימת בעבריינות סמים ובעל שתי הרשעות קודמות, אם כי לא נשא עונש מאסר בפועל. נקבע, כי הנאשם נדרש לבצע את הבלדרות על רקע לחץ מסוים של מלווים בשוק האפור. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 56 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 4000 ₪.

ת"פ 9160-02-15 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מזרחי** [4.2.16]: הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שטס מישראל לברזיל, שם קיבל מאחר שזהותו אינה ידועה קוקאין במשקל של 1977 גרם נטו. בהמשך, הנאשם נחת בישראל כשהוא נושא בכליו את הסם האמור, שהוסלק בתוך שני פסלים. הנאשם - רווק כבן 30, ללא עבר פלילי, תיאר מעורבות עם גורמים שוליים, בין היתר בעקבות חובות הימורים שצבר. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 45 ל- 85 חודשי מאסר בפועל, והושת עונש של 45 חודשי מאסר בפועל וקנס על סך 5000 ₪.

ת"פ (מחוזי ת"א) 6999-02-16 **מדינת ישראל נגד נונס** [25.7.16] : עניינו בנאשם, אזרח מדינה זרה נטול עבר פלילי, שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובייבוא סם מסוכן בכך ששימש כבלדר ונתפס בנתב"ג כשבחזקתו מזוודה ובה הוסלק סם מסוג קוקאין במשקל של 4.026 ק"ג. בתום הליך גישור הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף לעונש של 46 חודשי מאסר בפועל כשצוין, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות החקירה, ובעקבות שיתוף פעולה ממושך על פני מספר ימים, נלכד העברייני העיקרי (עליו הוטל עונש מוסכם של 5 שנות מאסר בפועל) וכן נאשם נוסף שסייע לו.

ת"פ 41280-09-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד טאקץ** [12.11.17]: הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, לאחר שנשמעו כל הראיות ובטרם סיכומים, בעבירה של יבוא סם מסוכן. הנאשם, אזרח אוקראינה, הגיע לנמל התעופה בן-גוריון בטיסה מברלין, והביא עימו במזוודה, בבטנה נסתרת, 6 חבילות ובהן סם מסוג קוקאין במשקל 6 ק"ג ו- 15 גרם. הנאשם נטל את המזוודה ממסוע הכבודה ונעצר בדרכו לאולם הנוסעים לבדיקה שגרתית במכס. נקבע מתחם ענישה שנע בין 5.5 - 9 שנות מאסר, והושת עליו עונש של 6.5 שנות מאסר בפועל. הוגש ערעור על חומרת העונש (ע"פ 10101/17 **טאקץ נגד מדינת ישראל** [23.4.18]), ובהמלצת בית-המשפט העליון, חזר בו המערער מהערעור.

ת"פ 620-01-17 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד גיולה** [26.4.18] הנאשם יצא את גבולות ישראל וטס לפריז. שישה ימים לאחר מכן, הגיע הנאשם לישראל בטיסה מפריז, בעודו נושא עמו מזוודה ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 4.922.93 ק"ג. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי התביעה תגביל עצמה לעתירה לעונש ראוי של 73 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4.5 ועד 7.5 שנות מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות, הוטל עונש מאסר בפועל בן 5 שנים וחצי ו- 10,000 ₪ קנס.

20. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 4.5 ועד 7.5 שנות מאסר בפועל.

21. הסוגיה המרכזית בהקשר לענישה הראויה בעניינו של הנאשם היא שאלת החריגה מהמתחם מטעמי שיקום. לא יכולה להיות מחלוקת, שהנאשם עבר תהליך טיפולי מעמיק ומקיף. לאחר ששהה מספר חודשים במעצר מאחורי סורג ובריוח שולב בקהילה טיפולית, השלים את כל התהליך, ואף השכיל להשתלב בהליך המשך של שיקום בהוסטל. ניכר, כי עבר שינוי משמעותי בכל מישורי חייו, בנוסף, כמובן, לטיפול בבעיית ההתמכרות הקשה ממנה סבל. מהתסקירים שהוגשו ניכר כי המדובר בשינוי תפקודי, תעסוקתי ורגשי-פנימי. לאור האמור בתסקירים וההתרשמות העולה מהם כי קיים סיכוי לשיקום, כשברקע נתוניו המורכבים של הנאשם, אני סבורה שיש ליתן ביטוי לשיקולי השיקום בעניינו, כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין. אלא, שנוכח הנסיבות החמורות של עבירת יבוא סם מסוג קוקאין במשקל גבוה ועברו הפלילי של הנאשם, יש ליישם בזירות את האפשרות לסטות ממתחם העונש ההולם שנקבע.

22. מדיניות הענישה הנהוגה מחייבת, ככלל, השתת מאסר בפועל גם במקרים בהם מדובר בנאשמים שנטלו חלק בהליך שיקומי, כשהודגש בפסיקת בית-המשפט העליון כי האינטרס השיקומי מהווה רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם בעבירות סמים חמורות (ראו, למשל: רע"פ 7819/15 **סלור נגד מדינת ישראל** [22.5.16], בפסקה 12, ובעניינו של מי שהורשע בגידול 7 ק"ג קנבוס בלבד; ראו והשוו - בנסיבות אחרות ופחות חמורות - ע"פ 6657/17 **דווה נגד מדינת ישראל** [11.11.18]; ת"פ (מחוזי מרכז) 8843-02-15 **מדינת ישראל נגד בוזרנו** [6.4.17]). בהינתן האמור לעיל, כשבאופן רגיל היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם מעט מעל לרף התחתון נוכח קיומו של עבר פלילי רלבנטי, הרי שההתחשבות בתהליך השיקומי הממשי

שעבר הנאשם, בהודאתו, בנתוניו המורכבים ובכל הערכות שירות המבחן, תבוא לידי ביטוי בסטייה של שנת מאסר בפועל מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע.

23. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

42 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 17.7.18 - 24.10.17.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג עוון.

הנאשם ישלם קנס על סך 10000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו, וזאת עד ליום 1.9.2020.

על פי הסכמת הצדדים, מורה על חילוט 3,000 ₪ שנתפסו במהלך חיפוש על גופו של הנאשם.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדירים, ביום 1.7.2020 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לנשיאת עונשו.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ עד לתום נשיאת העונש.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סם.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.